

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/46/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7220010262
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Margaréta Jurková Žoldáková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7220010262.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Margaréty Jurkovej Žoldákovvej a sudcov JUDr. Miroslava Osifa a JUDr. Martina Michalanského, na verejnom zasadnutí konanom dňa 24. júna 2020, v trestnej veci proti J. P., obžalovanej pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.1, ods.3 písm.b/ Tr.zák., o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 17.4.2020 sp.zn. 5T/15/2020 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. z a m i e t a odvolanie obžalovanej J. P..

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Košice II zo dňa 17.4.2020 sp.zn. 5T/15/2020 bola obžalovaná J. P. uznaná za vinnú z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.1, ods.3 písm. b/ Tr.zák., s použitím § 138 písm. b/, písm. j/ Tr.zák., na tom skutkovom základe, že

v B. a inde si v období od 01.04.2016 až doposiaľ úmyselne neplní vyživovaciu povinnosť k svojim deťom maloletej P.P., nar. XX.XX.XXXX, maloletému P.P., nar. XX.XX.XXXX, B. P., nar. XX.XX.XXXX J. R. P., nar. XX.XX.XXXX, hoci táto jej vyplýva zo Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z. a výška ktorej jej bola určená na základe rozsudku Okresného súdu Košice II sp. zn. 23P 260/2015 zo dňa 04.10.2018 prispievať na ich výživu sumou vo výške po 30% zo sumy životného minima na jedno nezaopatrené nepľnoleté dieťa mesačne, a tak za obdobie od 01.04.2016 až doposiaľ dlhuje do rúk otca T. P., nar. XX.XX.XXXX sumu vo výške 2.167,32 €, synovi R. P., nar. XX.XX.XXXX dlhuje na výživnom za obdobie od 22.01.2019 doposiaľ sumu vo výške 399,51 € a synovi B. P., nar. XX.XX.XXXX dlhuje na výživnom za obdobie od 22.01.2020 doposiaľ (za marec a apríl 2020) sumu vo výške 57,58 €.

Za to bol obžalovanej J. P. podľa § 207 ods. 3, § 36 písm. j/, písm. l/, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Trestného zákona výkon trestu odňatia slobody súd podmienene odložil a určil skúšobnú dobu v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 50 ods. 2 Trestného zákona súd uložil obžalovanej povinnosť zaplatiť zameškané výživné poškodeným: T. P., M.. XX.XX.XXXX F. C., A. Q. B., M.L. G. XXX/X vo výške 2.167,32 € (dvetisícstošesťdesiatšedem eur a tridsaťdva centov) a B. P., M.. XX.XX.XXXX F. B., A. Q. B., M. G. XXX/X vo výške 57,58 € (päťdesiatšedem eur a päťdesiatosem centov) v skúšobnej dobe.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie obžalovaná J. P.. V písomných dôvodoch svojho odvolania uviedla, že svedok T. P. klame, že ona úmyselne neplatí výživné, ide mu o to, aby z nej vytiahol viac peňazí, v rozsudku nie je uvedené, že platí exekútora, deti R. J. B. v podstate ukradol, aby nemusel on platiť výživné, v podstate jej syn R. P. od nej žiadne výživné nechce.

Na podklade odvolania obžalovanej J. P. krajský súd podľa § 317 ods.1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil nasledovné.

Okresný súd po zodpovedaní otázok obžalovanej J. P. v zmysle § 333 ods.3 písm.c/, d/, f/, g/, h/ Tr.por., v zmysle § 257 ods.7, ods.8 Tr.por. prijal vyhlásenie obžalovanej, že je vinná zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe právne kvalifikovaného ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.1, ods.3 písm.b/ Tr.zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm.b/, písm.j/ Tr.zák. a vyhlásil, že vykoná dokazovanie vo vzťahu k výroku o treste.

Krajský súd vo vzťahu k uloženému trestu uvádza, že okresný súd pri ukladaní trestu obžalovanej postupoval správne, ak uznal existenciu dvoch poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm.j/ Tr.zák. - viedla pred spáchaním trestného činu riadny život, a to podľa § 36 písm.l/ Tr.zák. - priznala sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutovala. Zároveň správne postupoval okresný súd, keď nezistil ani jednu priťažujúcu okolnosť.

Podľa § 34 ods.1 Tr.zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods.2 Tr.zák. páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 ods.3 Tr.zák. trest má postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods.4 Tr.zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy.

Podľa názoru krajského súdu uložený podmienený trest na dolnej hranici trestnej sadzby v trvaní 12 mesiacov so skúšobnou dobou 24 mesiacov za súčasného uloženia povinnosti zaplatiť zameškané výživné T. P. J. B. P. v skúšobnej dobe je primeraný a zodpovedá vyššie uvedeným zákonným ustanoveniam. Z uvedeného dôvodu krajský súd vzhľadom na osobu obžalovanej (doteraz nebola súdne trestaná) a povahu prejednávaného prípadu, kedy neplatenie výživného nemalo na vyživované osoby trvale nepriaznivý následok, zamietol odvolanie obžalovanej ako nedôvodné.

Skutočnosti, ktoré obžalovaná uviedla v písomných dôvodoch odvolania sú irelevantné, nakoľko na hlavnom pojednávaní vyhlásila, že je vinná zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, a preto sa krajský súd týmito dôvodmi nemohol zaoberať.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.